

Nastopi starejša hči. Na to sem bil jaz posebno radoveden. Ta pa taji vse, kar je prej povedala, tako, da državni pravdnik nasvetuje, jo zavoljo krive izpovedi dati v preiskavo. Ko to sliši, se tako vstraši, da se spusti v jok in potem tako zmedeno govori, da ni vse skup nič. Zagovornik naravnost izreče, da ni pri pravi pameti, in mati in sestra pritrdite temu. Meni se je pa zdelo, da ste jo obe prej vso ostrašili, tako da iz gole bojazljivosti ni vedela, kaj govori. Slednjič jej je celó slabo prišlo, da je morala domú iti. Državni pravdnik se ni sklicaval na njo, ker taka priča pred postavo tako ne bi bila veljavna.

Frankov gospodar ne vé o svojem blagajniku nič posebnega, ne hvale, ne graje.

„Bi ga li vzeli nazaj v službo, če bi bil danes za nedolžnega spoznan?“ — prasha državni pravdnik.

„Zakaj ne?“ — je odgovor. „Toda zdaj imam že družega, ker brez blagajnika ne morem biti.“

„Ne pogrešate ga pa ne?“ — poprašuje državni pravdnik dalje.

„Se ve da ne. Na srce mi ni bil priraščen, ker kupčija je kupčija. Za osebe se mi ne brigamo, da je le vse v redu.“

Dokazovanje je bilo končano in državni pravdnik ostane pri zatožbi rekši, da je prišlo uže toliko na dan, da porotniki z mirno vestjo Franka spoznajo krivega, čeravno on sam vse taji.

(Dalje prihodnjič.)

Naši dopisi.

Livno 14. maja. M. — Naj „Novicam“ zopet nekoliko poročam o naši Bosni. Vreme imamo vedno jako slabo, le malo dni bilo je lepih in toplih. V pondeljek, 12. dne t. m., padel je pri jako močni in mrzli burji celi dan sneg, zato se zdaj bojimo slane, katera utegne pokončati vse lepe vrte, ki so jih naši vojaki pod vodstvom gosp. častnikov nasadili. Mnogo je videti takih vrtov ne le v Livnu, temveč po celi Bosni v selih, kjer avstrijski vojaki stanujejo in zasajajo vrte v poduk tukajšnjim prebivalcem, ki se teh vrtov nagledati ne morejo. Se ve, da je v našem polku le malo vrtnarjev, a vendar si pomagamo s temi, ki so v vrtnarstvu izurjeni tako, da vsaki dan v drugem vrtu vodi taka dela en vrtnar, delavcev se mu pa dodá, kolikor jih potrebuje. Hiše se tudi še vedno popravljajo in snažijo, kar so po našem zgledu tudi Srbi začeli. — Živinska kuga je v Markočevcu čisto nehala, prikazala se je pa v selu Guber, uro daleč od Livna. Da se dalje ne razširi proti Dalmaciji ali Livnu, se je omenjeno selo po vojaški straži popolno zaprlo. Omeniti pa moram, da ta bolezen ne bo iz teh krajev izginila, dokler se hlevi, v katere se goveja živina, čeravno malokedaj vganja, popolnem ne osnažijo in gnoj, katerega se mnogo v hlevih, še več pa pred hlevi, nahaja, ne zakoplje. — Cesta proti Dalmaciji je zagotovljena in nadjamo se, da se bode uže v malo tednih mnogo po njej vozilo, kedar se do Bogonje in Travnika zgotovi. Delavcev pri tej cesti je največ naših rojakov Kranjcev in Furlanov, tudi Dalmatini in Tržacanje se nahajajo, kateri so več mladih fantičev po 11 do 14 let starih sabo pripeljali. Ti otroci, ki niso za težka dela, gladni po Livnu postopajo slabo oblečeni in močno zanemarjeni. Naj bode toraj vsem starišem v poduk, da si taki otroci tukaj v Bosni ne morejo s pastirstvom ali na kak drug način, kakor na Kranjskem, kruha služiti. Zato naj jih ne pošiljajo le-sem, kjer brez zaslužka morajo glada poginiti.

Iz Gradea 17. maja. (Priprav za nove volitve poslancev v državni zbor) ne delajo naši ustavoverci samo le tajno ampak tudi javno. V „Gradcarci“ se je celó deželni

glavar pl. Kaiserfeld, „Bleisohlenmann“ in ustavak prve vrste, oglasil z okrožnico do županov svojega nekdanjega volilnega okraja Hardtberga (Kaiserfeld je bil do leta 1870. državni poslanec), v kateri jim poduke daje, kako naj se ustavoverska stranka za prihodnje volitve organizira, da bode zmaga njena. Mož mora čutiti, da tudi na nemškem Štajerju ne bodo ustavakom nove volitve tako gladko tekle kakor bi radi, zato se je spravil na noge in kar po vladni „Gradcarci“ volilcem svoje stranke poslal poduk, češ, da jih tudi volilci družih okrajev zvedó in se nemudoma trdno organizirajo. Jedro njegovih podukov je ustanovitev enega centralnega volilnega odbora za vsak tak okraj, kjer več okrajev skupaj enega poslanca v državni zbor voli; v takem velikem okraju naj pa tudi vsak okraj, ki zunim skupaj voli, ustanovi svoj pododbor, ki stopi s centralnim odborom o vsem, kar se volitve tiče, v vedno dotiko. Le tako je mogoče, ubraniti razcep glasov, in se doseže to, da vsi okraji, kateri skupaj poslance volijo, vedó za tistega, ki naj se v dotičnem okraju za poslanca voli. Če je 4, 5 ali še več okrajev združenih, da volijo enega poslanca skupaj, morajo vsi pododbori vedeti, komú naj se glas dá v vsakem volilnem okraju, — to vse pa vodi ali komandira centralni odbor dotičnega okraja. V tem po Kaiserfeldovi okrožnici obstaja organizacija centralnih odborov in pa pododborov v vsakem glavnem volilnem okraju. Ti odbori naj štejejo več mož, pa vendar ne preveč, ki vodijo volilne zadeve. Tako je cela dežela preprežena z volilnimi odbori tako, da več pododborov ima en centralni odbor za dotični volilni okraj. Vsi ti centralni odbori po deželi pa bodo, kar Kaiserfeld ne pové, imeli svojo glavo v Gradci, od kodar bodo tekla povelja na centralne odbore v deželo, od tod pa zopet poročila v Gradec nazaj. — Reči moremo, da je od pl. Kaiserfelda nesvetovana organizacija dobra in da jo ustavaki naši ne bodo samo le v nemškem delu naše dežele, temuč tudi na slovenskem Štajerju vpeljali, da bi mu svoje kandidate vrinili. Borba bo vsakako huda, kajti tega smo si gotovi, da tudi naši voditelji volitev bodo vse moči napeli, da priborijo slovenskim okrajem poslancev, ki bodo narod slovenski, njegove pravice in njegove potrebe zastopali v državnem zboru, da prihodnji zbor dobi ves drug obraz, kakor ga je imel zadnji nesrečni zbor, v katerem so komandantje bili ustavaki, ki so Avstrijo zakopali v dolgove, kmetijstvo in obrtništvo pogreznili v revščino, narodom slovanskim pa §. 19. temeljnih zakonov le kazali kot postavo, za katero — ni še narejen izvršilni ukaz! Radovedni smo le, kako se bodo sukali c. k. uradniki pri prihodnih volitvah in ali bodo besede, ki jih je o njih minister Taaffe govoril unidan v državnem zboru, vplivale na njihovo obnašanje pri volitvah. Dokler tega ne vidimo, ostanemo neverni Tomaži.

Iz Trsta 18. maja. — Dvakrat po gdem vremenu ovirana svečanost, ki so jo v proslavo sreberne poroke cesarjeve nameravali Slovenci tukajšnji in okolice tržaške napraviti pri sv. Ivanu poleg Trsta, izvršila se je velečastno, čeravno tudi ne popolnem brez Jupitera pluvia, 11. dne t. m. Zbralo se je slovanskega naroda na tisoče, katerega sta Nabergoj in Dolenc s svojima govoroma jako navdušila. Udeležil se je velikega narodnega tabora tudi ces. namestnik Pino s svojo soprogo, ki, z burnimi živio-klici sprejet, je pričujoče pozdravil s slovenskim ogovorom. — Lepa ta svečanost bila je zopet nov in sijajin protest proti tukajšnjim „progresistom“; vprašamo tedaj: ali pride vlada kedaj do spoznanja, da brez povzdignjenja primorskih Slovencev in Hrvatov Avstrija ne bode imela nikakih simpatij tû, kjer zdaj veliko besedo imajo Talijani, neprijatelji

njeni? Baron Pino moral bi pač krepkejšo postopati, kakor je postopal unidan pri volitvah novega mestnega oziroma deželnega zbora, nasproti neprestanim talijanskim demonstracijam, ki so iznova se pokazale pri novi volitvi župana tržaškega, kajti dr. Bazzoni je dr. Angeli-u tako podoben kakor jajce jajcu, a vendar slišimo — česar skoro ne moremo verjeti — da ga še vladni krogi zagovarjajo s tem, da pravijo: „da še ni nikoli pokazal progresovih rogov“!! Vsakako volitvi dr. Angeli-a in dr. Bazzoni-a za župana kažete, da ona od vladnih organov izvpiča zmaga „Avstrijancev“ v zadnjih volitvah mestnega zbora ni bila nič drugega, nego prilizljiv „švindal“.

V Gorici 18. maja. — Pretekli ponedeljek je bil pri nas nesrečen dan: dva samomora smo imeli in ubil se je po nesreči en zidar padši sè strehe glavarstvenega poslopja na Travniku. Samomorca pa sta nek vojašk podčastnik in grof A—sov vrtnar v Podgori. — V torek 13. t. m. je obhajal tukajšnji pešpolk Hess 70letnico neke slavne svoje zmage blizu Dunaja (l. 1809). Kosarna je bila kaj lepo okinčana in 12. t. m. zvečer razsvitljena. — Včeraj je bil sijajen pogreb generala barona Scholla, nekdanjega ministra za deželno brambo (o času Hohenwartovem). — Iz Trsta je prišel včeraj sem g. nadvojvoda Vilhelm ogledat artiljerijo. — Borba o mestnih volitvah je bila huda; stali ste nasproti dve stranki: dosedanja v starešinstvu vladajoča in pa „comitato economico“ — kakor se imenuje — t. j. iz raznih elementov sestavljena stranka, katera hoče dosedanjim gospodarjem oestro gledati na prste. V III. volitni skupščini 14. t. m. so z majhno večino zmagali municipalci, v II. skupščini pa (v petek) opozicijska stranka, toda je bila zarad tretjega starešine ožja volitev. Pojutranjem bode volila I. skupščina 4 starešine. — O volitvah v državni zbor ne gre še govoriti; govorimo tedaj o pripravah za volitve. „Sloga“ je povabila svoje zaupnike po deželi, da naj bi ji naznanili, koga hočejo imeti za kandidata, da ga bode potlej društvo priporočalo. Po nebohodu bomo vedeli, kdo bo srečni „Slogin“ kandidat; čez nekaj mesecev bomo tudi vedeli, kdo bo naš državni poslanec. Čudno se mi zdi, da sta se te dni „Isonzo“ in „Soča“ pobratila, kar se tiče sodbe o dosedanjem slovenskem goriškem poslancu na Dunaji. Še čudniša pa je „Isonzo-“va sodba o grof Coronini-u in sosebno o dr. Valussi-u. Poslanci italijanski v državni zbornici so hodili vsak svojo pot in vendar so vsi trije „Isonzo-u“ všeč, celó tolikokrat v „Isonzo-u“ napadeni „klerikalec“ Valussi, privrženec „pravne“ stranke. Prav tako, „Isonzo“! saj „tolerancija“ je tudi eno liberalnih načel.

Iz spodnjega Zemona na Notranjskem 11. maja. — Morebiti še ni doživel noben cesar in kralj toliko in takovih slavnosti, kot jih je doživel naš presvitli vladar na Jurjevo. Pa saj tudi zarad svoje velikodušne radodarnosti zasluži, da smo tako slavili njegov spomin sreberne poroke. Mili Bog naj nam ga in njegovo celo družino ohrani še mnogo let! — Ne morem si kaj, da ne bi pri tej priliki omenil naše fantovske zastave z napisom „Živi Slovenija! Složimo se!“ koja je imela čast iti pred velikanskim sprevedom šolske mladeži in drugim ljudstvom in je bila tudi pri sv. maši na prvem mestu. Na to smo mi zemonski fantje ponosni, da je bila naša velika zastava v toliki časti. Čitalnične veselice ne bom popisoval, ker so jo prečastiti naš gosp. J. Bilc v „Novicah“ uže popisali obširno. Še to samo naj omenim, da smo imeli krasen večer. V predstavi „Krst pri Savici“ so g. J. Miselj, g. Fr. Zaman, g. Tavčar in gospodičina Špelarjeva tako lepo svoje naloge izvršili, da smo se čudili; obuditelj čitalnice in pevovodja nas je razveselil sè svojim zborom

mladih pevcev in tudi šolarjev, prečastiti gosp. katehet Žgur pa navdušil s krasnim govorom. Naj konečno še po svoji stari navadi vreme zatožim. Brez konca in kraja dež, burja, celó sneg. Danes 11. dne maja jako mete na „Suhem vrhu“ in na „Katalani“ v Kočanih, da je kakor o božiču. Po pravici se bojimo, da ne bomo imeli kaj živeti, ako bo tako naprej šlo kot zdaj. Cvetje vse bode mraz pojedel. Trta je tudi to hudo zimo jako pozebla. Tudi mnogo mladih in starih češp je posahnilo. H koncu pa še nekaj. Lani je bil častiti premški učitelj g. Rant obljubil, da bode skusil razne drevesne škodljivce opisati. Ker dozdej tega ni storil, naj mi ne zameri, da ga opomnim njegovega dolgá po starem našem pregovoru, da „obljuba dolg dela.“ Posebno lani so sadnim mladim drevesom rivčkarji vse vrhe in mladike po trikrat odjedli, da so prav malo pognala. Škrljevi.

Iz Vipave 17. maja. R. S. — Danes je umrl tukajšnji visoko čislani zdravnik g. Kolnik, mož preblagega srca, katerega bodo posebno revni bolniki milo pogrešali; umrl je v svojem poklicu; bil je namreč pri neki jako nevarni porodnici v Vrhpolji, ki je umrla, in ker je imel nekoliko ranjeno roko pri nevarnem opravilu, je to tudi njemu smrt provzročilo. Naj v miru počiva blagi starček!

Iz Ljubljane. — Za volitve poslancev na Kranjskem v državni zbor dunajski se je tu osnoval národni volilni odbor, ki stopi v javnost, brž ko bodo volitve razpisane. — Nek tukajšnji journalist, ki si kruhek služi s telegrami v dunajske časnike, slišal je nekaj o tem, pa nagloma po „Pressi“ svetu oklical, da je narodni volilni odbor pri 1. seji sklenil, za — „17 okrajev kandidate“ staviti. — Možek ne vé, da vsi kranjski volilni okraji volijo le — 8 poslancev.

— (Mestni odbor) je imel včeraj sejo, pri kateri so se vsled novih volitev na novo ustanovili dotični odseki. Kako neozirna je in ostane nemškutarija, pričale so zopet te volitve! Ne da bi se bila o teh malenkostnih volitvah nasprotna stranka pomenila z narodno, kdo naj se v ta, kdo v drug odsek voli, ne, kar dekretirala je odbornike po svoje: „sic volo, sic jubeo“. Isto tako je nemškutarija po novi postavi izvolila v deželni šolski svet gosp. Mahra za odbornika, v mestni pa gosp. Leskovica. Gosp. Jurčič se je v imenu narodnih odbornikov oglasil, da osobno nimajo nič zoper gosp. Mahra, al odločnega jim nasprotnika ne morejo oni poslati v deželni šolski svet. Kako pa bivši štacunar Leskovec postane šolski svétnik, to vedó pač le samo „die „Rathhaus-Götter“. — Koncem te seje je dr. Kar. Bleiweis stavil do gosp. župana interpelacijo, ki je po pravici vzbudila veliko senzacijo. Nedavno so namreč iz mestne ubožnice v Karlovškem predmestju pripeljali v deželno bolnišnico dva možaka polna grdih ran in polna uši po životu; lastnega blata vsa nečedna sta smrdela uže od daleč; deloma uže mrtudna sta čez nekoliko dni v bolnišnici umrla. Tista „Barbara Ubrik“, zarad katere so pred nekimi leti liberalni časniki tolikošen hrup gnali, bila je menda še „zglede telesne čednosti“ proti tema dvema siromakoma. Dr. Bleiweis, ki ju je na svoj oddelek v bolnišnici dobil, vprašal je tedaj danes gosp. župana: kako da se ne izpolnuje odločni sklep mestnega odbora, po katerem imate v mestni ubožnici tudi sobi za bolne moške in ženske biti? in ali je gosp. župana volja, preiskati, kdo je te grozne nemarnosti kriv? Gosp. župan je obljubil odgovor.

— (Licitacija murških goved) se je — kakor so uže „Novice“ naznanile, v soboto živahno vršila vpričo predsednika kmetijske družbe, nekaterih odbornikov in vladnega zastopnika. Gosp. odborniku Seunigu se je posrečilo lepega blagá (4 telic in 7 juncev) z denar-

jem državne subvencije na Štajarskem nakupiti, ki se je za polovico kupnine na dražbo postavilo, za nekatera živinčeta so se licitanti zelo rukali. Telice so prišle: v Črnuče, na grad Črni potok, v Poljane nad Loko in na grad Tarične vasi, — junci pa, med temi 5 take starosti, da so koj za pleme pripravni, so prišli: v Borovnico, Gorenjo Vas pri Ribnici, Brdo pri Podpeči, Črnuče poleg Ljubljane, na grad Tarnični vasi na Notranjskem; z junčekom kupljenim za Korošane in Trojane bo treba še četrto leta čakati, da dorasteta.

— (Darila.) „Matica“ naša in „Narodna šola“ prejmite vsaka po 100 gold. darila od banke „Slavije“ v Pragi po sklepu njenega občnega zbora 15. dne t. m. Hvala za ta dar gre v prvi vrsti gosp. Ivanu Hribarju, glavnemu zastopniku banke „Slavije“, ki je občnemu zboru nasvetoval navedeno obdarovanje. — Še neke druge darove imamo tudi v Ljubljano pričakovati in to iz Gradca od ondašnje vzajemne požarne asekurance, katera bode 4. dne junija obhajala 50letnico svojega obstanka, in 25.000 gold. iz rezervinega zaklada razdelila v dobrotne namene. Tako dobijo škofje v Gradcu, Celovcu, Mariboru in Ljubljani 1000 gold., da jih razdelijo ubogim, — mestna ubožnica v Gradcu dobi 900 gold., v Celovcu 200 gold., v Ljubljani 200 gold., v Mariboru 100 gold. Razen teh in še drugih darov se napravi ustanova (Stiftung) s 4000 gold. v podporo takim požarnim stražnikom na Štajarskem, Koroškem in Kranjskem, katerim se je, ko so pomagali gasiti, kaka nesreča pripetila. Prav tako!

— (Hranilnica in deklinška sirotišnica) ste tudi prav lepo praznovali sreberno poroko Nju veličanstev. Zlasti vesel pa je bil 24. april za uboge deklice v sirotišnici, katere je obiskala priljudna in za uboge jako skrbna gospá soproga c. k. deželnega predsednika viteza Kalline. Deklice in usmiljene sestre so pri njenem prihodu zapele cesarsko pesem, in neka deklica jo je pozdravila še s prav lepim in pristrčnim nagovorom. Preblaga gospá se je s usmiljenimi sestrami in deklicami prav prijazno razgovarjala in deklicam podarila dnevu primernih darov, ki jih bodo še pozneje spominjali na slovesnost 24. aprila.

— Vrednika „Slovenca“ gosp. Haderlapa, ki je bil zarad članka „Dela nam dajte!“ tožen, so porotniki 15. dne t. m. v tajni obravnavi enoglasno nekrivega spoznali. Izvrstni zagovornik mu je bil dr. Zarnik.

— (Zavarovanje zoper škodo po toči.) Kakor se zavaruje hiša in pohištvo, senó in žito zoper škodo po ognji, tako je tudi moči zoper škodo po toči zavarovati poljske pridelke, ki so še v zemlji. Gorate dežele, kakor naše slovenske, posebno veliko trpé po toči in zavarovalna društva v taci deželah slabe kupčije delajo. Zato so tudi vsa ta društva zavarovanje zoper škodo po toči pri nas počasi opustila. V Požunu na Ogerskem pa se je vlani ustanovilo novo tako društvo, katero se pečá edino samo z zavarovanjem zoper škodo po toči in je osnovano po načelih vzajemnosti (Wechselseitigkeit). To društvo, ki se imenuje „prvo ogersko zoper škodo po toči zavarujoče društvo-zadruga“, naše dežele ni izključilo iz svojega delokroga, ampak — kakor je naznanjal „Oglasnik“ ene zadnjih števil „Novic“ — naredilo je za Kranjsko in Koroško poseben glavni zastop v Ljubljani in za svojega zastopnika v teh deželah postavilo častitega gosp. Petra Grasselija. — Ker je dobrota zavarovanja zoper škodo po toči skoro neznana, opozorujemo naše kmetovalce na gori navedeno društvo in njegov zastop za naše kraje in to tem več letos, ko se vreme

tako čudno kaže, da se je po pravici bati hudih ur. Da pa bode gospodarjem zavarovanje olajšano, se nastavljajo, kakor slišimo, zastopniki povsodi po deželi. Za gorenjsko stran, posebno za kranjski in radoljiški okraj, je prejel zastopništvo gosp. Edvard Poúr, gozdni cenitelj v Kranji, pri katerem je, kakor pri glavnem zastopniku v Ljubljani gosp. Grasseliju, dobiti potrebnih razjasnil.

— (Prve češnje), se ve da še komaj zrele, smo iz Gorice v Ljubljano dobili 19. dne t. m. po 4 za en sold.

Na prodaj je junec muriškega plemena, 3 leta star, ki ga je lani meseca oktobra družba kmetijska kot najlepše živinče prodala, pa je zdaj pripraven le za kraje, kjer imajo večje krave. Kdor ga želi kupiti, naj se oprne do gosp. Jož. Vode-ta v ljubljanski hiralnici (Siechenhaus).

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — No, hvala Bogu! znebili smo se državnega zbora, za katerem ne bo nobena živa duša sôlz prelivala. Govor presv. cesarja, s katerim je v soboto državni zbor po preteku 6letne dobe razpustil, je vse-skozi hladán in brez onih nemško-ustavovernih fraz, ki so enake izjave prejšnjih ministrov označevale.

— Deželnim vladam so se neki uže dali ukazi, priprave delati za to, da se nove volitve morejo pričeti brž julija meseca. Pozor tedaj rodoljubi po vseh okrajnah slovenskih!

— Novi državni zbor se ima zadnji čas pričeti sred septembra meseca. Radovedno čaka ves svet, ali pridejo v novi državni zbor tudi Čehi.

— Darovi preblagega našega cesarja o priliki sreberne poroke znašajo 610.000 gold. Slava tacemu vladarju!

— Pogodba (konvencija), katero je sklenil Andrassy, ki ne more zagrizenega Magjara zatajiti, je za Avstrijo tako sramotna, da se je celó v gospôski zbornici, ko se je zvedela ta pogodba, huda opozicija vzdignila zoper Andrassyja. V seji 13. maja je govoril grof Widman-Sedinitzky tako-le: „V zadnjih mesecih smo doživeli žalostne skušnje. Jeden kamen za drugim je padal s poslopja, katero se je sezidalo si pri dejanski udeležitvi v orijentnem vprašanju; naša pričakovanja so se bolj in bolj manjšala, in ako še prištevam osupljivi vtis, kateri je naredila danes objavljena konvencija s Turško, potem moram reči, da uže oni, ki so vnansko politiko podpirali, niso v prijetnem stanu. Pomisliti se mora namreč, koliko veliko žrtev denarnih in človeških je stalo, da bi se dospel tak izid, ki more, to upam jaz, vsaj enkrat postati ugoden. Ali vera gine, in bati se je, da se bode staro izkustvo uresničilo, da kar je meč dobro naredil, bode peró pokvarilo.“ — S temi besedami je grof Widman javno izrekel svojo nezaupnico vnansi politiki grofa Andrassy-a. — In kako bi je ne, kajti Andrassyeva pogodba priznava turškega sultana kot gospodarja v Bosni in Hercegovini, — da dobodo Turki kanone in puške, ki so jih jim naši hrabri vojaki po izgubi 5 do 6000 umrlih in padlih tovarišev v boji odvzeli, — javno se bode molilo v Bosni tudi za sultana, da turške zastave smejo v Bosni poleg naših vihrati!

Črna gora. — Črnogorci so 11. dan t. m. slovesno izročili Spizo avstrijski vladi. Zastopnik črnogorske vlade je v svojem govoru ljudstvo opomnil, naj zvesti bodo novemu vladarju Franc-Josipu I. in pokorni njegovim gosposkam. Z živahnimi živio-klici se je potem okrajna Spiska predala Avstriji.